A°. 1840. No. 26.

MAANDAG, DEN 30sten MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 Maart 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de na te meldene Slaven, als:

1o. EZECHIEL BAREND, voor den Slaaf *Titus*; hem in eigendom toebehoorende.

2o. G. F. LANGE, voor de Slavin *Georgine*; hem in eigendom toebehoorende.

3o. C. A. ROMAN, voor den Slaaf *Doris*; hem in eigendom toebehoorende; — en

4o. F. WOLFF, als straatvoogd over- en voor de Slavin *Jacoba* en haar Zoon *Josij*; weleer toebehoord hebbende aan wijlen DANIEL LOBO.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, *den 26 Maart 1840.*

Op heden is bij mij, *Ambtenaar van den Burgerlijken Stand*, als daartoe bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 21sten dezer, No. 397 geautoriseerd, aangeteekend de op den 1sten Februarij ll. te AMSTERDAM gedane aangifte van het voorgenomen Huwelijk van DIEDERICH JANSEN EIJKEN SLUIJTERS, laatst Weduwenaar van ANNA CATHARINA GEIJER, alhier woonachtig en ELEONORA SOPHIA VAN SANTEN, woonachtig te AMSTERDAM.

Geschiedende deze afkondiging in voldoening aan het bepaalde bij art. 108 en 109 van het in *Nederland* vigerend Burgerlijk Wetboek.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand voornoemd,

T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN, zullen geheven worden, der gedurende het *Tweede Kwartaal* dezes jaars, dezer Kolonie uit te voeren PRODUCTEN, zijn bepaald als volgt:

Van de *SUIKER* op (7) *Zeven* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (26) *Zes en Twintig* Centen.
» » *GEBROKEN KOFFIJ* op ($17\frac{1}{2}$) *Zeventien en een halve* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (31) *Een en dertig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (16) *Zestien* Centen.
» » *KAKAO* op (12) *Twaalf* Centen per pond Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, den 28 Maart 1840.

De Administrateur voornoemd,

CH. LEERS.

(12930) Op Dingsdag den 31sten dezer, des namiddags ten 4 uren, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, in het locaal van hetzelve Departement, doen verkoopen:

Den INBOEDEL van Mejufvrouw BEBÉ van BERRENGER, bestaande in eenige HUISRADEN, LIJFKLEEDEREN en de Slavin genaamd *Alida*.

Voorts eenige ZILVEREN LEPELS en VORKEN;— Vrouwen HALSSIERADEN; GOUDEN OOR- en VINGERRINGEN, voor rekening van den Boedel H. J. ARBOUS.

Het *HUIS* en *ERF*, N. W. La. E. No. 32 en O. W. La. D. No. 524, staande en gelegen in de *Saramaccastraat*, loopende het Erf van achteren tot aan de rivier *Suriname*; aankomende den Boedel J. J. M. WIJNBERGEN eerder Weduwe P. THIEL, laatst Echtgenoot van J. N. DE VRIES GERHARDT.

Het *HUIS* en *ERF*, Nieuwe Wijk La. A. No. 80 en Oude Wijk La. A. No. 131, in de *Watermolenstraat*.

Het *HUIS* en *ERF*, Nieuwe Wijk La. A. No. 171 en Oude Wijk La. A. No. 74, met de daaropstaande Gebouwen aan den *Waterkant*; beide laatsten behoorende tot den Boedel JB. GOMPERTS.

Van welke laatsten, de bewijzen van eigendom en koop-conditien aan het Departement ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 25 Maart 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Dingsdag den 31sten dezer, des namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: JACQUES GOMPERTS HEILBRON, JOHANNES VAN NEGREB, SILVIA MARIA ELISABETH SCHARWOUDE, EVA van ABM. DEL PRADO, SIMHA JACOB DE MEZA, en twee *OPSTALLEN*, op het Erf La. F. No. 95, aan de *Pontewerfstraat*, zijnde een WOONHUIS en een AFDAK, dienende tot Keuken; aankomende den *desolaten* Boedel ANNA CATHARINA MULLER Weduwe P. MEIJNE.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 25 Maart 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(12890) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 3den April 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Lucas* en *Cornelis*; aankomende JAN van LINCK.

Den Slaaf *Frits*; aankomende G. SLUIJTER.

De Slaven *Rosalia* en *Frederik*; aankomende LAURENTIE van FAVEREIJ.

Paramaribo, den 28 Maart 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

MAATSCHAPPIJ
Tot Nut van't Algemeen.

Departement Paramaribo.

ALGEMEENE VERGADERING op *MAANDAG* den 6den April 1840, des avonds ten $7\frac{1}{2}$ ure, ten huize van den SECRETARIS.

BALLOTAGE: de Heer H. G. J. SLENGARDE.

Verkiezing van eenen BESTUURDER.

VOORLEZING: de SECRETARIS.

(13731) Degenen die deugdelijke vorderingen mogten hebben ten lasten de Mrs. MOLENMAKER en TIMMERMAN J. R. O'FARRALL JR., worden verzocht daarvan opgave te doen aan den ondergeteekende. — Terwijl tevens dezulke die aan hem verschuldigd zijn zoo voor voorgeschotene Gelden als overgedane Goederen, verzocht worden, om onverwijld betaling te presteren, ter voorkoming van onaangename gevolgen.

J. P. L. WEIMANN qq.

J. G. KRAMER

heeft ontvangen met de laatste gearriveerde Schepen:

VERSCHE PROVISIEN; ingelegde Fransche EETWAREN; SAUSEN; Tafel- en andere BESCHUIT; BANKET; SUIKER- en ST. NICOLAASGOED; DRANKEN.

ZILVER-, PLEET-, KOPER-, BLIK- en VERLAKT GOED; AARDE-, KRISTAL- en GLASWERK; SPEELGOEDEREN; SCHOENEN; LAARZEN; HOEDEN en PETTEN.

STUKGOEDEREN, KRAMERIJEN en vele andere GOEDEREN. (13729)

(13730) De ondergeteekenden met onderlinge goedvinding de zaken gedreven onder de FIRMA van J. C. TELTING JGz. & Co., met 31 dezer zullende dissolveren, zoo hebben zij de eer zulks aan het geëerde Publiek kennis te geven, met informatie dat aan den eersten ondergeteekende alle de rekeningen en zaken zijn opgedragen en dat alleen aan zijne handteekening als liquidateur acht mogt worden gegeven.

De eerst ondergeteekende berigt tevens dat hij alle zijne vroegere *Procuratien* ingetrokken heeft, en verzoekt dat zijne Debiteuren zoo wel als die van de Firma J. C. TELTING JGz & Co. alleen betaling zullen presteren aan Quitantien door hem eigenhandig zoo wel in privé als liquidateur onderteekend: zullende geene andere door hem van *HEDEN* af als echt erkend worden; blijvende hij alleen de *FIRMA* voortzetten en teekend

J. C. TELTING JGz. & Co.

Paramaribo, den 26 Maart 1840.

J. C. TELTING JGz.
J. R. RIJHINER.

☞ HEDEN ten 4 uren 's namiddags *VENDU*, ten huize van den Heer J. D. DE MEINERTZHAGEN. (13732)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, Z. M. Transport-Schip Prins WILLEM FREDERIK HENDRIK, Kapitein Luitenant ter Zee HUIJS, van Hellevoetsluis, hebbende 33 dagen reis.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 15 Februarij 1840).

Het kwestieuse huwelijk des Konings.

Gelijk wij in ons vorige nommer beloofden, zullen wij thans de ware reden pogen aan te toonen, waarom de Engelsche, Fransche en Belgische pers tegen het huwelijk gestemd is.

Na rijpe overweging, meenen wij die reden te moeten vinden juist in den depopulariserenden invloed, welke men van het huwelijk verwacht, en in het *heilzame gevolg* dier depopularisatie voor Nederland.

Ons — wij willen het niet ontveinzen — deed de tijding des huwelijks terstond genoegen. Wij konden er geene nadeelige gevolgen uit voorzien, want wat zal het de natie schaden of de koning eene Belgische freule huwe? — terwijl wij er daarentegen het gevolg van bevroedden dat des konings, onzes erachtens, *te groote*, populariteit er bij afnemen zou. In eenen constitutionelen staat behoort de koning niet zóó populair te wezen, dat men alles aan zijne vaderlijke of landsvaderlijke zorg overlaat. Dusdanige staat is niet op *vertrouwen*, maar op *overtuiging* gevestigd. Het beginsel, *le principe* van zulken staat zou Montesquieu gezegd hebben, is niet *vertrouwen* noch *geduld*, maar *redenering* en *activiteit*. Zoodra de koning, (of eenige andere staatsmagt) zóó populair wordt, dat de natie hare redenering en activiteit aan zijne voeten nederlegt, en daardoor onbepaald vertrouwen en geduld aanneemt, — zoodra dit geschiedt, — is men van het constitutionele beginsel afgeweken, en bestaat er, hoezeer welligt met constitutionele vormen, werkelijke *autocratie* of *vaderlijke regering*. En in dat geval ware het beter de constitutionele vormen die alsdan niet dan belemmeren en verlammen kunnen, tevens af te schaffen.

In den constitutionelen regeringsvorm moet de koning geëerbiedigd worden als het hoofd van den staat, als de eerste magt onder de medemagten; als eene hoogst nuttige instelling. Even noodig als wij staten-generaal achten tot handhaving der algemeene vrijheid, even noodig achten wij den koning daartoe. Maar er komt volstrekt geene aanbidderij te pas, jegens de eene of de andere der staatsmagten; geen *kinderlijk vertrouwen in vaderlijke zorg*. Men beoogde eenen *grondwettigen koning* en *grondwettige staten generaal*, beide beperkt binnen zekere grenzen; beide den verstandigen wil der natie erkennende als het kompas van het staatschip. Men nam niet aan dat eenige weinige mannen meer verstand en deugd zouden bezitten dan de gansche natie, dat naar hun oordeel de geheele natie hare gevoelens zou moeten rigten. Maar men wist dat men aan eenige mannen de bevoegdheid moest geven om binnen zekeren kring wetten te maken, en die te doen uitvoeren, dat men hun eene zekere hoegrootheid van magt moest toevertrouwen, om orde en veiligheid te handhaven, dat men een en ander zóó inrigten moest dat de *algemeene vrijheid* best gewaarborgd bleve. Ziedaar de bedoeling van den constitutionelen regeringsvorm.

In dien zin zeide de toch monarchale Frederik II zeer juist: *Ne faudrait il pas être en démence pour se figurer que des hommes ont dit à un homme, leur semblable, nous vous élevons au-dessus de nous, parceque nous aimons l'esclavage, et nous vous donnons la puissance de diriger nos pensées à votre volonté? — Ils ont dit, au contraire: nous avons besoin de vous pour maintenir les lois auxquelles nous voulons obéir, pour nous gouverner sagement, pour nous défendre; du reste, nous exigeons de vous que vous respectiez notre liberté* (1).

Het vaderlijke regeringstelsel is iets geheel anders; daar onderstelt men in den vorst hoogere wijsheid en hoogere deugd; waarvan de natie geen bewijs te vorderen heeft, waaraan zij blindelings gehoorzaamheid schuldig is.

Wordt het laatste stelsel, het meest despotische van alle, volgens KANT: » menschen als kinderen te behandelen," wèl uitgevoerd, dan kan er in den staat waar het heerscht, zeer veel rust bestaan; gelijk in eene kinderkamer, waar geen kind meer mag zeggen en doen dan hem veroorloofd wordt; maar nationale energie zoeke men er niet, tenzij men er eenen immer oorlogvoerenden staat van make; anders vervalt de natie in lusteloosheid, zwakheid en demoralisatie, gelijk de Mohammedanen, gelijk het weleer zoo fiere volk van Spanje.

Redenering en *activiteit*, ziedaar de noodwendige voorwaarden van duurzame nationale kracht en leven. Streven naar een gewild doel; volgens eigene overtuiging. Deelneming aan de belangen van den staat.

Die redenering en activiteit verkwijnden meer en meer in Nederland. De natie van deelneming aan het staatsbestuur uitgesloten, van medewerking verstoken, dommelde meer en meer onder het gerekt geduld onderworpen geloof, dat men haar oplegde. Zij gaf zich over aan de vaderlijke zorg des konings. Wat ware er, alzoo voortgaande, anders voor haar te wachten geweest, dan hetzelfde lot der volken, die hetzelfde hebben gedaan?

Op politische werkeloosheid moet politische onverschilligheid volgen, en daarop politische logheid en politisch verkwijnen. Het schijnt de wet der natuur.

En was het nu de groote populariteit des konings, welke de Nederlandsche natie in die zorgeloosheid wiegde, — stond er dan niet van de vermindering der populariteit vermindering der zorgeloosheid te wachten? vermeerdering van nationale energie, verhooging van nationale kracht?

Konden Engeland en Frankrijk en België dit begeeren? O, als Nederland wilde! als het met zijne moraliteit, en zijne volhardende vlijt, in het politische leven optrad, — als het eens iets anders doen wilde dan schulden op schulden stapelen en allerlei verbeteringen en voortgangen zien dwarrelen in een verwijderd verschiet, als het bespaarde goud den grond eens met heilrijk ijzer dekte, en men, gelijk voor de wet, door geene voorregten en conflicten meer ter zijde wierd geschoven, wetten had, die men zelf maakte, en niet als merken van slaafschheid 25 jaren lang, uit de Fransche overheersching achtersleepte, gelijk de slaaf zijne keten. Als de bevoegden onder de natie zelf hunne vertegenwoordigers kozen, ook hunne belangen en wenschen deden gelden in de raadzaal des lands; als Nederland weder door nationale kracht, de parel wierd van Europa! —

Wat Nederland deed als gebrekkige republiek, men weet het. Wat het zou kunnen doen als een constitutionele staat, onder een scepter, grondwettig gehoorzaamd, in stede van kinderlijk aangebeden, — is het wonder dat Engeland, en Frankrijk, en Belgie dit al zoo lief niet wilden zien!

Engeland immers dagteekent zijnen nationalen bloei van het tijdpunt dat de vaderlijke regering der Stuarts door de constitutionaliteit onder Willem III werd vervangen? Zeker, het was toen geen onbepaald vertrouwen waarmede Britanje den verkozen koning te gemoet trad; eenen koning had men gewild, en zelf gewild, maar geenen *vader*. En onder zijne constitutionele koningen bereikte Engeland eenen nooit gekende bloei.

Frankrijk, onder zijne vaderlijke koningen, onder dien » vader des volks" vooral, den » welbeminden" Lodewijk XV, in voorregten en schulden en demoralisatie verzonken, put eensklaps uit nationalen wil en nationale werking zoo veel kracht, dat het, niettegenstaande de onzaggelijke verwarring, waarin het na zulken schok noodwendig verkeerde, niettegenstaande de ellendelingen die zich nu en dan bemagtigden van het roer, het gansche vaderlijke Europa deed rammelen en door een wierp — wat had, wèl bestuurd, zulke nationale kracht kunnen verrigten!

Genoeg, beide landen weten wat nationale redenering en activiteit vermogen; en indien zij overwegen dat die elementen van grootheid en geluk en adel der volken zich in Nederland zouden kunnen ontwikkelen zonder wanorde, zonder uitspatting, onder eene nationale dynastie, een kernig geslacht, in de volkshistorie geworteld: — is het dan wel wonder nog eens, dat Engeland, noch Frankrijk, noch België Nederland gaarne zouden zien trekken uit de passiviteit, waarin eene groote populariteit het zoo lang heeft gehouden?

(Arnhemsche Courant.)

---

(1) *Essai sur les formes de gouvernement et sur les devoirs des souverains;* envoyé au ministre de Herzberg, en 1782.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Bregantijnschip Koophandel, Kapt. F. Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Nederlandsch Kofschip Allersma, Kapt. R. W. Vos. — Adres bij J. M. Samson.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.